

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ

(Από το περίφημο βιβλίο του αυτοβιβαντος τών 'Θβανω κατέ τήν κάθοδον τω στήν 'Ελλάδα Βαυραού αξιωματικού Χριστοφόρου Νέζερ).

(Συνέχεια εκ τού προηγούμενου) 1 στρατιώται που θα μ' ακολουθούσαν στην άποστολή αυτή ήσαν εξαιρετικά χαρούμενοι, γιατί θα έφευγαν απ' τη Βόνιτσα, όπου οι περισσότεροι απ' αυτούς είχαν άσπαξει πυρετούς.

Ετσι ξανακάναμε τόν ίδιο δρόμο που πρό όλιγων ημερών είχαμε διασχίσει έγώ και ο δόκτωρ 'ΰλλερ. 'Ο αγαθός γιατρός ήρθε κι' αυτός μαζί μας, γιατί είχε ιελαώσει πειά ή δίκη που τόν κρατούσε στη Βόνιτσα.

Φτάσαμε στον 'Αστροπόταμο, ήρθε εκεί δώδεκα χωροφυλακή και κατευλιστήκαμε στο οικημα τού αστυνομικού σταθμού.

Εκάναμε διαρκώς περιπολίες στα περίχωρα, αλλά δεν συναντήσαμε κανένα ληστή πουθενά. Είχαν γίνει όλοι άφαντοι. Κατά πάσαν πιθανότητα, μαβαίνοντας την παρουσία μας, είχαν καταβύθει σε κάποια γειτονική έπαρχια.

Αυτό άλλωστε έκαναν οι ληστές κάθε φορά που κατεβήκαμε τω με κάποιο σ'στημα και όταν ή συμφορά τους δεν ήταν τόσο πολυάριθμη, ώστε να αντιμετώπιση τά άποσπάσματα.

Γ' αυτό, ύστερ' από λίγες μέρες, διαταχθήκαμε να ξαναυλιρούμε στο Μεσολόγγι.

ΚΗ' Ο ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Κατά τών χειμώνα τού 1834 - 1835, λίγες ημέρες πρό τών Χριστουγέννων, ενώ θρισκόμουν στο Μεσολόγγι, διατάχθη να φύγω για τη Βόνιτσα μαζί με 30 στρατιώται για να πάω χρήματα στο λόγο μου που έμενε μονίμως εκεί.

Τό ταξίδι μας αυτό έγινε διά θαλάσσης. Τρεις ημέρες πρό τών Χριστουγέννων, ναυλώσαμε ένα γαλαξειδιώτικο καράβι, τού όποιου έπειτ' από είκοσιτέσσερες ώρες άγριου θαλασοδαρμού, μάς έθγαλε στο Μύτικα. 'Εκει μάς φιλοένησε ο λιμενάρχης, ένας παλιός 'Υδραίος καπετάνιος, ο όποιος με περιητήθηκε εξαιρετικά και μου παρέθεσε μεγαλοπρεπέστατο γεύμα.

'Ο λιμενάρχης, μόλις έμαθε ότι έπρόκειτο να συνεχίσω τό ταξίδι διά έρηας, φορτώνοντας τά χρήματα που μετέφερα σε μουλάρια, μου είπε ότι δεν θα μπορούσα να πραγματοποιήσω τό σχέδιό μου αυτό, γιατί ο δρόμος που έπρεπε να πάρω, ήταν κυριολεκτικώς αδιάβατος. Μονάχα ο παραλιακός δρόμος ήταν κάπως πιο προσιτός. Γ' αυτό με συμβούλευσε να φορτώσω τά χρήματα σε μία πάσερα (είδος θάρakas) μαζί μ' έναν υπαξιωματικό και τρεις στρατιώται κι' έγώ με τούς υπόλοιπους στρατιώταις να πάρουμε τόν δρόμο της παραλίας, παρακολουθώντας την πάσερα κι' έχοντας τά μάτια μας τέσσερα μήπως μάς έπιτεθούν εξαφινικά ληστές.

'Αποφάσισα ν' ακολουθήσω τή συμβουλή του και μόλις έσκασε ή αύγη, σηκώθηκαμε όλοι κι' άρχισαμε τις προετοιμασίες μας. Νοικιάσαμε μία πάσερα, στην όποια και φορτώσαμε τά χρήματα. Μά έγώ, θλέποντας την θάλασσα ταραγμένη, κυριεβήκα από μεγάλη άνησυχία κι' έδίσταξα να δώσω τή διαταγή της άναχωρήσεως.

Εύτυχώς ο λιμενάρχης με καθησύχασε, λέγοντάς μου ότι μόλις ή θάρaka θα περνούσε τό ακρωτήριο Μύτικα θα εύρισκε γαλήνη, γιατί οι άπότομοι θράχοι που θρισκονται εκεί κόβουν τή όρμη τού ανέμου.

Τό χειμωιάτικο εκείνο πρωινό ήταν ψυχρό κι' ή άγχιτες τού ήλιου δεν μπορούσαν να γλυκάνουν τόν αέρα, ο όποιος κατέβαινε από τά χιονισμένα βουνά.

'Ηταν ή ημέρα τών Χριστουγέννων κι' ή άναμνήσεις τών αγαπημένων μου που θα με θυμόντουσαν, χωρίς άλλο κι' αυτό, έκει, στην μακρινή πατρίδα μου, με είχαν πλημμυρίσει.

Προχωρούσαμε γρήγορα για να ζεσταίνομαστε κι' έτσι κάναμε μέσα σε λίγη ώρα αρκετό δρόμο.

Αλλά έπειτ' από μια - δύο ώρες, φτάσαμε σ' ένα πελώριο θράχο σχεδόν άνυπέρβλητο. 'Αλλά μερικοί από τούς στρατιώτες μου που κατήγοντο από τά όρεινά μέρη της Βαυαρίας, κατώρθισαν ν' άνακαλώθουν ένα περυσια και μάς ώδήγησαν να περάσουμε κι' έμεις.

Κατά τό μεσημέρι, σταθήκαμε να ξεκουραστούμε μπρός σ' ένα θράχο που μάς προφύλαγε από τόν άνεμο και γευματίασε πρόχειρα. 'Εξαφια όμως άκούσαμε έναν πυροβολισμό και σηκώνοντας εξαφινάσμως τά κεφάλια μας, είδαμε 15 - 20 ληστές που παραμόνευαν.

'Αμέσως διέταξε τούς άνδρες μου να σηκωθούν κι' έστειλα μία περιπολία από τέσσερες άνδρες δεξιά στο βουνό για να μάς προφύλαξουν από τά πλάγια.

Οι ληστές μάς είχαν παρακολουθήσει από τό Μύτικα, και προχωρούσαν έπάνω τού βουνού, σε μιάς ώρα άπόστασι περίπου από μάς, φροντίζοντας να κρύβονται πίσω απ' τούς θράχους. 'Αλλά όσο προχωρούσαμε, τόσο θραστεροι γίνοντουσαν. Στο τέλος μάλιστα κατέβηκαν από τά ύψη που θρισκόντουσαν και θέλησαν να μάς κόψουν τόν δρόμο.

Τότε διέταξα τούς άνδρες μου να πυροβολήσουν έναντίον τους. 'Αμέσως όμως οι ληστές, χωρίς ν' άντιπυροβολήσουν τό έβαλαν στα πόδια κι' άρχισαν να σκαφαλώνουν πάλι στο βουνό.

Δέν ήξερα που να άποδώσω τή φυγή τους αυτή, όταν εξαφια είδα να προβόλων από τήν άντικρινή μεριά τέσσερες έφιπποι χωροφυλακες και όχτώ πεζοί.

Σε λίγο μάς πλησίασαν και μάς έξήγησαν ότι θρισκόντουσαν σε κάποιο γάνι έκει κοντά, όταν εξαφια άκούσαν τούς πυροβολισμούς και πετάχτηκαν έξω. 'Ετσι οι ληστές θρέθηκαν μεταξύ δύο πυρών κι' άναγκάστηκαν να φύγουν.

'Επειτ' από λίγη ώρα, φτάσαμε όλοι μαζί στο γάνι, όπου άναπαυθήκαμε έπειτ' από τόν κουραστικό δρόμο μας κι' από τόν άγώνα μας πρός τούς ληστές. Μονάχα έγώ δεν μπορούσα να βρω τήν ήσυχία μου, γιατί είχα νυχτώσει πειά κι' ή πάσερα με τά χρήματα δεν είχε φανή πουθενά. 'Η άγωνία μου ήταν μεγάλη κι' όσο περνούσε ή ώρα μεγάλων πιδ πολύ. Εύτυχώς και

τι μεσανυχτα φάνηκε τέλος ή πάσερα, ή όποια είχε άναγκαστή να προσομοιωθί πίσω από μερικούς θράχους ως ότου να κοπάση ή τρικυμία.

'Ετσι, αφού ήούχακα, τυλίχτηκα στον μανδύα μου και πλάγιασα σε μία μάθα, όπου κοιμήθηκα ως τό πρωί.

'Όταν σηκωθήκαμε και ξεκινήσαμε πάλι, μάς συνόδευσαν καμιά δεκαπενταριά χωροφυλακες, γιατί έπρόκειτο να περάσουμε από κάποιο δρόμο κ' ύπρχον ύποψίες, ότι οι ληστές θα μάς παραμόνευαν εκεί. 'Αλλά περάσαμε τό δάσος, χωρίς κανένα έπεισόδιο κι' έπειτ' από τρεις ώρες φτάσαμε στη Βόνιτσα.

'Εκει καταυλιστήκαμε σε εύλινεσ καλύβες, άπάνω στο Κάστρο, απ' όπου βλέπαμε τό πανόραμα τού κόλπου και τών χιονοστεφών βουνών της 'Ηπειρου. Μόνη μας διασκεδάσις ήταν τό κυνήγι τών πουλιών που πετούσαν πάνω απ' τόν άπέραντο γειτονικό θάλατο.

'Η αντίβασιλεία είχε στείλει ως φρουραρχο στη Βόνιτσα τόν λοχαγό Βασιλειάδη, άνδρα εξαιρετικά μορφωμένο, ο όποιος είχε πάρει μαζί του τή νεαρά σύζυγο του και τόν μοναχογιό του. 'Ο Βασιλειάδης για να ζή στη Βόνιτσα με κάποια άνειε είχε άγοράσει από τό Ναύπλιο εύρωπαϊκά έπιπλα, τά όποια είνε μεταφέρει με μία πολεμική γολέττα.

(Ακολουθεί)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ! ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ!

'Ο «Καπετάν Βρυκόλακας», τό μυθιστόρημα τού μεγάλου 'Αγγλου συγγραφέως Μτράμ Στόουκερ τόσποτον έκσυλοφόρησε εις έκτομύμια άντίτυπα εν 'Αγγλία και έγινε άνοραστο. Τό μυθιστόρημα που έσημείωσε την μελυτέραν έπιτυχίαν έξ όλων τών μυθορημάτων που έδημοσιεύθησαν ως τώρα στην 'Ελλάδα, ή διεύθυνσις τού «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας», για να εύχαριστήση όλους τούς άναγνώστας και όλων δύο Περιουδιών άπεφάσισε να τό προσφέρει με 4 δελτία και δραχμάς 12 άντι τών 30 δραχμών του τιματί.

'Όσοι εκ τών άναγνώστων μας προσημειώνουν τά δελτία των και λαμβάνουν τός μηνιαίς έκδόσεις μας μπορούν να ζή τούν από τά Πρακτορεία τών 'Εφημερίδων και από τά γραφεία μας και τόν «Καπετάν Βρυκόλακα» με 12 δραχμάς.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΟ ΜΟΝΑΧΙΚΟΝ ΑΥΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ